

ที่ระลึก

เมื่ออยู่ในวโรกาส

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สยามมกุฎราชกุมาร
เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์
และเปิดอาคารศาลากลางจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

ที่ระลึก
เนื่องในวโรกาส

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์
และเปิดอาคารศาลจังหวัดมีนบุรี
วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เลขทะเบียน.....	564
เลขหมู่.....	๒๑๕๔๓.๓
วันเดือนปี.....	21 S.ศ. 2549

เอกสารของห้องสมุดเป็นสมบัติส่วนรวม จัดเตรียมไว้สำหรับราชการด้วยเงินงบประมาณ พึงระมัดระวังการนำเอกสารไปใช้เป็นสมบัติส่วนตัว โปรดอย่าขีดเขียน ขีดความใด ๆ ลงในหนังสือของราชการ
--

ห้องสมุด
(www.library.goj.go.th)

คลังข้อมูล
(www.library.coi.go.th)

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.kajonlay.com.th)

คลังข้อมูล
(www.library.coi.go.th)

สาร ประธานศาลฎีกา

การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชน การเร่งขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดโอกาสแห่งความขัดแย้งมากขึ้นซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพากระบวนการยุติธรรมและการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล การปรับกระบวนการทศน์เพื่อให้สนองรับปัญหาในงานคดี จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การสร้างศาลถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

ศาลจังหวัดมินบุรี เป็นศาลที่เก่าแก่เริ่มเปิดทำการเมื่อพ.ศ. ๒๔๘๐ เดิมชื่อว่าศาลเมืองมินบุรี และศาลแขวงมินบุรี ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นศาลจังหวัด ตามพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงมินบุรีเป็นศาลจังหวัดมินบุรี พ.ศ. ๒๔๘๐ ยวการดังกล่าวมีสภาพชำรุดทรุดโทรมและคับแคบ เนื่องจากเปิดให้บริการแก่ประชาชนมาเป็นเวลานาน มีปริมาณคดีเข้าสู่ศาลเป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องมีที่ทำการแห่งใหม่เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณงานและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มาติดต่อราชการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

ในโอกาสอันเป็นมงคลเนื่องในพิธีเปิดอาคารที่ทำการแห่งใหม่ของศาลจังหวัดมินบุรีนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ศาลจังหวัดมินบุรีสามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้บรรลุผลสมความมุ่งหมาย และขออำนวยพรให้คณะผู้พิพากษา ข้าราชการศาลยุติธรรม และลูกจ้างทุกท่าน ประสบความสุขความเจริญ มีสุขภาพและอนามัยที่แข็งแรง สามารถช่วยพัฒนาระบบศาลยุติธรรมให้เป็นที่ยึดแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

ก.ป.จ - ก.

(นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ)
ประธานศาลฎีกา

สาร ประธานศาลอุทธรณ์

การอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนผู้มีวรฤคติเป็นภาระหน้าที่สำคัญยิ่งของศาลยุติธรรม ซึ่งความยุติธรรมนั้นนอกจากจะเกิดจากการพิจารณาคดีโดยเที่ยงธรรมของผู้พิพากษาแล้ว อาคารสถานที่ก็นับเป็นส่วนประกอบที่สำคัญเช่นกัน อาคารสถานที่โอโดงสง่างามจะสะท้อนถึงความน่าเคารพนับถือ และมี ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกรวดเร็วให้แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดตั้ง ศาลจังหวัดมินบุรีหลังใหม่ จึงสอดคล้องกับนโยบายการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างแท้จริง

ในโอกาสที่เปิดอาคารที่ทำการศาลจังหวัดมินบุรีหลังใหม่นี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ศาลจังหวัดมินบุรีมีความเจริญก้าวหน้า อำนาจ ความยุติธรรมแก่ประชาชนได้สมความมุ่งหมาย และขออำนวยพรให้คณะผู้พิพากษา ข้าราชการศาลยุติธรรม และลูกจ้างทุกท่านประสบความสำเร็จ มีความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการและส่วนตัว ถึงพร้อมด้วย คุณธรรมและจริยธรรม ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อเป็นที่พึ่งของประชาชนสืบไป

(นายไชยวัฒน์ สัตยาประเสริฐ)
ประธานศาลอุทธรณ์

สาร

เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

ศาลจังหวัดมโนบุรี เดิมใช้ชื่อว่า ศาลเมืองมโนบุรี และศาลแขวงเมืองมโนบุรี เริ่มเปิดทำการเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นศาลจังหวัด ตามพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงมโนบุรีเป็นศาลจังหวัดมโนบุรี พ.ศ. ๒๔๘๐ อาคารดังกล่าวมีสภาพชำรุดทรุดโทรม เนื่องจากเปิดให้บริการแก่ประชาชนมาเป็นเวลานาน จำเป็นต้องมีที่ทำการแห่งใหม่ การสร้างศาลใหม่ เพื่อให้มีความแข็งแรง มั่นคง สง่างาม สมกับเป็นสถานที่ประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเหมาะสม จึงเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน ซึ่งการอำนวยความยุติธรรมนับเป็นภารกิจหลักของศาลยุติธรรมโดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ในโอกาสอันเป็นมงคลเนื่องในพิธีเปิดอาคารที่ทำการแห่งใหม่ของศาลจังหวัดมโนบุรี ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ศาลจังหวัดมโนบุรีจงสถิตสถาพรเป็นสถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมแก่ประชาชน และขออำนวยพรให้คณะผู้พิพากษา ข้าราชการศาลยุติธรรม และลูกจ้างทุกท่าน ประสบความสุขความเจริญ สามารถประกอบกิจการงานในหน้าที่ได้สัมฤทธิ์ผลสมความปรารถนาในอันที่จะร่วมกันทำงาน เพื่ออำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพตลอดไป

(นายชัช ชลวร)

เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

สาร อธิบดีผู้พิพากษภาค ๑

การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยศาลยุติธรรมนั้น นอกเหนือจากการมีบุคลากร คือ ผู้พิพากษา ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถแล้ว ที่ทำการของศาลย่อมจะต้องดีควบคู่กันไปด้วย อาคารศาลที่โอ่โถง กว้างขวาง และสง่างาม ย่อมส่งผลทางด้านจิตใจให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ภายในอาคารศาลนั่นเองและประชาชนผู้มาติดต่อมีความรู้สึกที่ปลอดโปร่ง อาคารสถานที่ที่เหมาะสมจะทำให้การพิจารณาคดีและการให้บริการในด้านอื่น ๆ ภายในศาลมีประสิทธิภาพน่าเคารพเลื่อมใสการควบคุมดูแล และการรักษาระเบียบภายในศาลทำได้โดยสะดวก อีกทั้งยังเป็นความภาคภูมิใจของประชาชนในเขตศาลนั้น ๆ อีกด้วย

ในโอกาสสำคัญที่ศาลจังหวัดมินบุรี เปิดใช้ที่ทำการใหม่ ผมขออำนวยพรให้คณะผู้พิพากษา ตลอดจน ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคนในศาลแห่งนี้ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสุขภาพจิตที่มั่นคง ประกอบหน้าที่การงานจนบรรลุความสำเร็จในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนตามกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งยึดถือศาลเป็นที่พึ่งสุดท้ายอย่างแท้จริง

(นายเชตศักดิ์ วงศ์กระสันต์)

อธิบดีผู้พิพากษภาค ๑

รายชื่อข้าราชการตุลาการ ศาลจังหวัดมโนบุรี

นายณรงค์ กลั่นวารินทร์
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดมโนบุรี

นายพินล สมานิตย์
ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายสมพงษ์ สนิธิเนตร
ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายธรรมบุญ โชคชัยพิทักษ์
ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลจังหวัดมโนบุรี

นางจันทน์ วิเชียรสรรค์
ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายกนก พรณรรักษา
ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายยงยุทธ สมัย
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายณพรัตน์ อักษร
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายสุชาติ ชาติปัญญาวัฒน์
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายมงคล พันธุ์พัก
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายฐานิต ศิริจันทร์สว่าง
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายอนันต์ ธรรมราช
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายพีระ จุงพิวัฒน์
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นายเชาวลิต ชูรัมย์
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดมโนบุรี

นางกฤษณา รัตนสิน
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายสุริยนตร์ โสตกิต
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายเกรียงศักดิ์ ตั้งปรัชญากุล
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายเรืองชัย จันทน์แก้ว
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายวัฒนา สุขประติษฐ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายวิโรจน์ ตั้งสุภากิจ
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายอรรถวัฒน์ หวังดำรงวงศ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นางจรีรัตน์ ตันติเวชกุล
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายเชษฐา ยวงทอง
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นางสาวกษิดา เหลืองวิลัย
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายชูชัย สุทธิสว่างวงศ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นางวราณุช ภูวรักษ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายกฤษดา ภูวรักษ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายสุรพันธ์ เจริญกิตติ
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายนิพันธ์ อักษรกาญจน์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายกิตติศักดิ์ สนธิเนร
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายพยุ่ง ชูสง
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นางสาวสุวรรณา นิ่มพงษ์ศักดิ์
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายรังสรรค์ พิบูลย์กิจสกุล
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายอนันต์ ปักชี
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายดิษพล รัตนโสภณ
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

นายสมบุรณ์ ไวนฤนาท
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดมโนบุรี

ข้าราชการสำนักงาน ประจำศาลจังหวัดมโนบุรี

นางมนทรา ณ ระนอง

ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดมโนบุรี

ฝ่ายบริหารทั่วไป

แถวนั่ง (จากซ้ายไปขวา) : นายสุรพล ระหว่างสุข, นางอੰจนาว วงศ์พานิช,
นางวิภาดา ชูมณาเสียว, นางจงจิตร นราชัยวิบูล,
นายศักดิ์ดา ฮกลัม

แถวยืน (จากซ้ายไปขวา) : นายพิจิตร จินแสงไช, นางสาวกัญญา ไสวรรณะ,
ว่าที่ร้อยตรีสรวิศ มังคะ, นางสาวอุมพร พูลขำ,
นางสาวอรุณญา ส่องแสงจันทร์, นายอำนาจ เหลืองอร่าม

ฝ่ายการเงินและบัญชี

แฉานั่ง (จากซ้ายไปขวา) : นายอนันตชัย สุขศรี, นายอัทฒกร สุวินัย
แฉายืน (จากซ้ายไปขวา) : นางสาวจำเรียง แสงแก้ว, นางสาวทิพพารัตน์ บาร์มี,
นางสาววิลาศ หมอกม่วง

กลุ่มงานประชาสัมพันธ์และบริการประชาชน

แฉานั่ง (จากซ้ายไปขวา) : นางฟองจันทร์ ปิยะวงศ์ภิญโญ, นายผจงกฤต พัดเอี่ยม
แฉายืน (จากซ้ายไปขวา) : นางสาวเสาวลิ ชูเมือง, นางสาวพรลภัส ภัยพิบัติ

กลุ่มงานคดี

แถวนั่ง (จากซ้ายไปขวา) :

นางสาวบุญสม พานเพชร, นางภัสราภรณ์ ปัญญา,
นางนุชชนก นันทโนทยาน, นางสาวอรุณศรี อนุพันธ์,
นางพวงเงิน เจริญผล, นางจำเรียง ทับเจริญ, นางบุญคุ้ม มณีใส

แถวยืน (จากซ้ายไปขวา) :

นายสุนทร มาสูงเนิน, นางสาวมัทิตา เรืองคุ้ม, นางเพ็ญศรี เมื่อนบิดา,
นายสายัณฑ์ กำลังวัฒน์, นางกนกวรรณ ชาติปัญญาวุฒิ,
นางทิพย์วัน มนัสโยธิน, นางดวงตา ร้องอ่ำ, นางนฤมล วันนิ,
นางสุกัญญา นาทอง

แถวยืนหลัง (จากซ้ายไปขวา) :

นายกฤษดา ชลเชตต์, นางสาวภาวณี เอี่ยมสะอาด, นางไขแสง สุขศรี,
นายสมโภชน์ ปางพรหม, นายโสภณ ผลัดมณี, นายชยากร มนัสพงษ์

กลุ่มงานช่วยพิจารณาคดี

แถวหน้า (จากซ้ายไปขวา) : นางพงษ์ทิพย์ โล่ห์ขุนพรหม, นางอุไรรัตน์ กมลฉันท, นางสาวนันทยา พากเพียร, นางชัชวราภรณ์ บุษราคัมกุล, นางมาเรียม นาทอง, นางภาวนา พรหมยารัตน์

แถวหลัง (จากซ้ายไปขวา) : นางสาวอารีย์ ภิรมย์พันธ์, นางนงเยาว์ เพ็ชรสมบูรณ์, นางวลัย อยู่ประเสริฐ, นางสุภาพร เกตุแก้ว, นางสมศรี ทิมมาศ, นางสมพร วิวัฒน์บุญคุปต์, นางมาลัย สุภาษิต, นางบรรจง อำพันแสง

แถวหน้า (จากซ้ายไปขวา) : นางสาวนภัสวรรณ ออกแมน, นางสาวนฤมล ลิทธิเพ็ง, นางสาวอุมาพร พรหมจันทร์, นางสาวอมรรัตน์ บุญครอบ

แถวหลัง (จากซ้ายไปขวา) : นางนันทยา อำพันแสง, นางสาววิจิตรา มหันตธนพันธุ์, นางบัวเผื่อน ผ่องโอย, นางสาวกาญจนา คินันท์, นางสาวพัชรินทร์ พุ่มโพธิ์

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

แถวนี้ (จากซ้ายไปขวา) : พลาสายชล ยังมีสุข, พลาประมวล อาษาอ้ง, นางสาวเกสร อุ้งเงิน,
พลาเพิ่มสิทธิ์ ชมโณม, พลาบรรเทงศิลป์ พลหงษ์

แถวนี้ (จากซ้ายไปขวา) : พลาวัชร เบ็นทรัพย์, พลาศักดิ์ มะตะเรส, พลาปราณี คำไวย,
นายดาบตำรวจสุพจน์ จิตรเจริญ, พลาคำรน แสนบุญยัง, นายอนุชา โอ๊ะคำ

**พระราชดำรัส
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโอกาสที่
ผู้พิพากษาเข้าเฝ้าฯ
ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่**

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นพระประมุขของประเทศ ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาล การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาล จักต้องกระทำในพระปรมาภิไธย พระมหากษัตริย์และก่อนเข้ารับหน้าที่ผู้พิพากษาและตุลาการทุกคนต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อ พระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยปราศจากอคติทั้งปวง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน และความสงบสุขแห่งราชอาณาจักร ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยและกฎหมายทุกประการ” (*)

ซึ่งในโอกาสนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงมีพระราชดำรัสแนะนำตักเตือนผู้พิพากษาที่เข้า ถวายสัตย์ปฏิญาณให้ดำรงตนอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องด้วยพระราชประสงค์ที่จะให้พสกนิกรมีความร่มเย็นเป็นสุข และได้รับความยุติธรรมโดยเสมอภาค โดยที่พระราชดำรัสในแต่ละปีจะมีข้อคิด คำสอน แตกต่างกันไป ดังจะ ได้อัญเชิญพระราชดำรัสของพระองค์ท่านในบางปี ซึ่งได้เรียบเรียงขึ้นตามที่มีการบันทึกพระสุรเสียงไว้โดย ละเอียดดังนี้

(*) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓, ๒๓๓, ๒๕๒

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา* นำผู้พิพากษาประจำกระทรวง
เผ่าย ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
วันอังคารที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๗

การที่ผู้พิพากษาที่จะเข้ารับหน้าที่ได้กล่าวคำปฏิญาณเช่นนี้ เป็นระเบียบที่เหมาะสมและถูกต้อง เพราะผู้พิพากษาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันหรือส่วนของอำนาจอย่างหนึ่งของประเทศชาติในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีส่วนสำคัญก็คือส่วนบริหาร ส่วนนิติบัญญัติ และส่วนตุลาการ ในการที่จะปกครองประเทศให้ประชาชนมีความสุข มีความเจริญ และมีความปลอดภัย

ในคำปฏิญาณนั้นมีส่วนสำคัญอยู่ว่าจะพยายามปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหมายความว่า ไม่ทำอะไรที่ผิดที่ทำให้เสียหายต่อส่วนรวม จะทำด้วยความปราศจากอคติหมายความว่า จะไม่ทำอะไรที่ไม่ควรทำ อคติแปลว่าไม่ไป ที่ไม่ควรไป หรือคิดสิ่งที่ไม่ควรทำ อคตินี้เป็นไปได้ ด้วยอำนาจของความชอบ คือ ความพอใจ ด้วยอำนาจของความไม่พอใจ คือความเคือง ด้วยอำนาจของความไม่รู้ คือไม่รู้เรื่อง หรือไม่รู้วิชาการ หรือไม่รู้ว่าจะไรถูกต้อง และด้วยอำนาจของความกลัว สืบอย่างนี้เป็นอคติสี่ ซึ่งผู้พิพากษาจะต้องระมัดระวังที่สุด ต้องเว้นอคติสี่โดยเด็ดขาด เพราะว่าผู้พิพากษานั้นเป็นผู้ทรงความยุติธรรม ความยุติธรรมนั้นต้องปราศจากอคติ เพราะว่าถ้าเราไปเบียดความจริงหรือหลบความจริง ด้วยความที่เราชอบ หรือเราเกลียด หรือเรากลัว หรือเราไม่รู้ นั้น จะทำให้การตัดสินใจหรือการตัดสินใจนั้นเสียไป ไม่เป็นสิ่งที่เป็ยยุติธรรม ยุติธรรมก็หมายความว่า สิ่งที่ทำในความดี ความชอบธรรม และความถูกต้อง ฉะนั้นทุกอย่างที่ท่านได้เปล่งวาจาสั้นๆ เมื่อตะก็มีความหมายทั้งนั้น ไม่ใช่เป็นคำเปล่งที่เล่น ๆ แล้วก็ผูกมัดท่านตลอดชีวิตราชการของท่าน หรือแม้จะไม่ใช้ชีวิตราชการก็ควรผูกมัดในชีวิตทั่วไปจนตาย

ผู้พิพากษาเมื่อเปล่งวาจานี้ ก็ถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับหน้าที่โดยสมบูรณ์ และเป็นที่น่าถือของประชาชน ทำให้เป็นที่พึ่งของประชาชนได้โดยแท้จริง ถ้าท่านได้ปฏิบัติชอบตามคำปฏิญาณนี้ ก็ถือว่าท่านเป็นคนครบคน เชื่อว่าท่านก็ตั้งใจ เพราะตะก็การเปล่งวาจาก็มีความเข้มแข็ง แข็งแรง ก็นับว่าท่านได้ตั้งใจจริง ๆ คือตั้งใจที่จะทำตามทีกล่าว ฉะนั้นก็ขอให้ท่านรักษาคำปฏิญาณนี้อย่างเคร่งครัด และการรักษาคำปฏิญาณด้วยความเคร่งครัดตลอดชีวิตนี้ จะทำให้ท่านทั้งหลายมีความสุขรุ่งเรือง มีความสำเร็จทั้งในราชการทั้งในส่วนตัว จะมีความพอใจจะมีความสุขที่ได้ทำงานที่ถูกต้อง แม้ทางร่างกายก็เชื่อว่าจะสมบูรณ์ แข็งแรง ไม่มีเจ็บไข้หรือมีน้อยที่สุด ในทางจิตใจก็จะมีความสุขพอใจ มีความสุข

ก็ขอให้ทุก ๆ ท่านได้สามารถรักษาคำปฏิญาณนี้ไว้ เพื่อความสุขของตัวเองและเพื่อความสุขของส่วนรวม ความมั่นคงของประเทศชาติ และความเจริญของประชาชน

(*) นายประมาณ ชันซื่อ

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา* นำผู้พิพากษาประจำกระทรวง
เผ่าย ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ศาลาตุลาการ
วันเสาร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๙

การที่ท่านทั้งหลายเป็นผู้พิพากษาที่จะออกไปทำงาน ได้กล่าวคำสัตย์นี้ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะว่าทุกถ้อยคำที่ได้เปล่งออกมานั้น เป็นการแสดงว่ามีความตั้งใจที่จะทำหน้าที่อย่างดีที่สุด สำหรับช่วยให้ประเทศชาติบ้านเมืองมีความสงบสุข และประชาชนสามารถที่จะอยู่เย็นเป็นสุขด้วย คำสัตย์นั้นมีข้อสำคัญอยู่ที่จะเว้นจากอคติ ทั้งมวล อคตินั้นก็เคยพูดมาหลายครั้ง ว่าหมายถึงสิ่งที่ไม่ควรจะทำหรือที่ที่ไม่ควรจะไป เป็นการประมวลคำในคำนี้ เป็นการประมวลความดีทั้งหลาย ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้พิพากษา

อนึ่ง สถาบันตุลาการนั้นก็ถือว่าเป็นสถาบันหนึ่งในสามสถาบันการปกครอง คือสถาบันนิติบัญญัติ บริหาร และยุติธรรม ท่านก็เป็นส่วนหนึ่งในสามสถาบัน ซึ่งเป็นรากฐานของการปกครองประเทศในระบบประชาธิปไตย ถ้าท่านได้ทำด้วยดีก็หมายความว่าประเทศชาติจะปรองดอง เป็นที่น่าสังเกตว่า สถาบันบริหารนั้นต่อเนื่องมาจากสถาบันนิติบัญญัติ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ส่วนสถาบันตุลาการนั้นเป็นสถาบันเอกเทศ และเป็นสถาบันที่ควรจะรักษาความเอกเทศนั้น เพื่อที่จะให้ความยุติธรรมแก่ประชาชน ในการนั้นก็ต้องทำงานหลายด้าน ผู้พิพากษานั้นจะต้องเข้าไปตัดสินความต่าง ๆ ในศาลทุกศาล และให้ความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย จึงเป็นสถาบันที่เป็นที่พึ่งของประชาชน สามารถที่จะคิดว่าประเทศเรามีชื่อมีแปะทำให้สบายใจว่า ถ้ามีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้นจะมีผู้ที่จะช่วยให้ได้รับความยุติธรรม ฉะนั้นหน้าที่ของผู้พิพากษาทุกคนมีความสำคัญอย่างยิ่ง และจะไม่มีใครบังคับให้ทำอะไรได้ เพราะว่าแต่ละคนมีความรู้และมีความสุจริต ดังที่ได้กล่าวคำสัตย์ การที่ประเทศชาติจะมีผู้พิพากษาเพิ่มขึ้นอีก ๑๓๕ คนนั้น ก็เป็นสิ่งที่น่ายินดีอย่างยิ่ง ถ้าทุกคนรักษาคำสัตย์ ก็เชื่อว่าทำให้ประเทศจะมีความสุข มีความสงบยิ่งขึ้น

หน้าที่ของผู้พิพากษานั้นนอกจากจะขึ้นบัลลังก์หรือตัดสินความในศาลยังมีหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือเป็นตัวอย่างของผู้ที่มีความรู้ ผู้มีคุณธรรม รักษาความยุติธรรม จึงเรียกว่ามีอำนาจสูงที่จะทำให้ประเทศชาติปรองดองได้ แต่ก็สำคัญอยู่ที่ตัวเอง ถ้าตัวเองปักหลักเอาไว้ในความยุติธรรมและความสัตย์ ก็จะทำให้เกิดความเรียบร้อยได้ในแผ่นดิน ฉะนั้น ก็ขอให้ทุก ๆ ท่านรักษาความสัตย์นี้อย่างเหนียวแน่นตลอดเวลาและตลอดไป ถ้าท่านทำได้อย่างนี้ก็ถือว่าท่านจะเป็นผู้ที่ได้ให้แก่ประเทศชาติอย่างแท้จริง และเมื่อได้ให้แก่ประเทศชาติอย่างแท้จริงอย่างนี้ก็เป็นความสุข ความภูมิใจของแต่ละท่าน ในการนี้ จึงขอให้ทุกคนสามารถทำหน้าที่จนตลอดรอดฝั่ง เพื่อที่จะให้รักษาอุดมคติ และรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของขบวนการยุติธรรม

ก็ขอให้ทุก ๆ ท่านได้มีกำลังทั้งกายและทั้งใจครบสมบูรณ์ เพื่อให้ฟันฝ่าอุปสรรคใด ๆ ที่จะมั่งมีภายนอกคืออันตรายภายนอก และภายในคืออันตรายจากตัวเองให้ท่านสามารถที่จะรักษาสິงที่ดีทั้งยามตลอดไป ก็ขอให้ทุกท่านได้มีความสำเร็จในหน้าที่ได้มีความสุข ความปลอดภัยทุกประการ

(*) นายศักดิ์ดา โภกชมรรคกุล

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา* นำผู้พิพากษาประจำกระทรวง
เผ่าย ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ศาลาตุลาการ
วันอังคารที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

สถาบันตุลาการเป็นอำนาจสำคัญในชีวิตของประเทศชาติ และเป็นอำนาจที่มาจากคุณธรรมตามที่ท่านได้ปฏิญาณเมื่อสักครู่นี้ คือความยุติธรรม เป็นอำนาจที่มีประสิทธิภาพสูงและไม่ได้อาศัยอาวุธยุทธโศปกรณ์ ไม่ได้อาศัยอำนาจอื่น ฉะนั้นคำปฏิญาณนี้จึงมีความสำคัญและจะต้องให้ซาบซึ้งลงไป在心 ใจ จะต้องคิดและทำตลอดชีวิตต่อไป เพราะว่าประชาชนจะมีความสุข มีความก้าวหน้า มีความปลอดภัย ก็ด้วยอาศัยความยุติธรรม

ในประเทศชาตินี้ ก็มีคนที่สุจริต และมีคนที่ทุจริต ถ้าคนที่สุจริตซึ่งมีมากไม่สามารถที่จะป้องกันตัวจากทุจริตชน ก็ทำให้ประเทศชาติล่มจม ท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่จะรักษาความสุจริตนี้ไว้ร่วมกับผู้ที่ได้ทำมาก่อนนี้ เป็นผู้พิพากษาที่กำลังทำงานอยู่เดี๋ยวนี้ ตลอดจนผู้พิพากษาที่ได้ทำมาในอดีต ฉะนั้นท่านก็ได้รับมรดกของอำนาจตุลาการนี้ และจะต้องรักษามรดกนี้ไว้ เป็นหน้าที่ที่ไม่ใช่ง่าย เพราะว่านอกจากตามที่เราคิดว่าผู้พิพากษานั้นจะต้องทำหน้าที่อยู่ในศาล ฟังแต่คำให้การ และตัดสินโดยอาศัยคำให้การในศาลเท่านั้น ก็หาใช่ไม่ ผู้พิพากษานั้นเป็นบุคคลที่ประชาชนจะมองเป็นที่พึ่ง ทั้งในศาลทั้งนอกศาล เพราะว่าคำว่า ผู้พิพากษานั้นเท่ากับเป็นคนที่เป็นที่ประเสริฐ คนที่เป็นปุษนิยบุคคล ถ้าหากว่าท่านได้ทำตัวและทำงานอย่างเป็นที่น่านับถือทั้งบำเพ็ญตนตลอดทั้งอยู่ในศาลทั้งอยู่นอกศาลให้เป็นที่น่าเชื่อถือได้เป็นที่พึ่งได้ท่านก็จะได้ปฏิบัติหน้าที่ที่สมบูรณ์ ฉะนั้นคำปฏิญาณนี้ มีความหมายมาก

ก็เคยพูดอยู่เสมอว่า ความหมายที่สำคัญอยู่ในคำปฏิญาณนี้ ก็คือเรื่องคำว่า อดทน อดกลั้น ทุกคนก็จะต้องทราบว่าจะแปลว่าอะไร คือเป็นที่ที่ไม่ควรจะไป ถ้าปราศจากความที่ไม่ไปที่ที่ไม่ควรจะไปนั้น ท่านก็จะเป็นผู้ที่สุจริตและบริสุทธิ์ อดทนคือไม่ไปนั้น ไม่ไปไม่ใช่ในสถานที่แต่ไม่ไปในทางใจ คือไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ทุจริต ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ใช่ง่าย แต่ถ้าทุกคนตั้งอกตั้งใจใช้ความรู้ ใช้ความสามารถที่จะบังคับตัวให้อยู่ในจิตใจที่ปราศจากอคตินั้นท่านก็จะได้สำเร็จกิจในความเป็นผู้พิพากษา เพราะว่าไม่ได้มีอะไรอื่นนอกจากการไม่ได้ไปในที่ที่ไม่ควรหมายความว่าจิตใจไม่ไปคิดในสิ่งที่ทุจริต คำว่า สุจริต ทุจริต นี้จะไม่ขออธิบายว่าแปลว่าอะไร เพราะว่าพูดยาก แต่ละคนก็มีความหมายของคำนี้ แต่ว่าก็เข้าใจว่าสุจริตเป็นความดี ทุจริตเป็นความไม่ดี ฉะนั้น การที่ท่านได้เปล่งวาจาในโอกาสนี้ก็สิ่งที่สำคัญ ไม่ใช่คำกลวง ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านมีความเข้มแข็งที่จะรักษาคำปฏิญาณ และมีความเข้มแข็งที่จะต่อสู้ในชีวิตที่จะทำหน้าที่ได้เต็มเปี่ยม ได้อย่างเต็มที่ และเพื่อการนี้ ก็ขอให้ทุก ๆ คนมีกำลังทางจิตใจ ทางกายที่เข้มแข็ง ใช้ความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่ในตัว ใช้ความดีทั้งหมดที่มีอยู่ในตัว เพื่อที่จะให้หน้าที่ของท่านได้ลุล่วงไปทางที่ดี คือมีความสำเร็จ

ก็ขอให้ท่านประกอบด้วยกำลังกายกำลังใจที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญนี้ตลอดชีวิต และจะเป็นผู้ที่ทุกคนคือประชาชนทั่วไปจะนับถือ และเป็นการสนับสนุนให้ตุลาการของประเทศไทยนี้มีศักดิ์ มีความศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่พึ่งได้ ก็ขอให้ทุก ๆ ท่านได้ประสบความสำเร็จทุกด้าน ทั้งในด้านหน้าที่ราชการและในส่วนตัว

(*) นายศักดิ์ดา โภกชมรรคกุล

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา* นำผู้พิพากษาประจำกระทรวง
เผ่าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ศาลาตุลาลัย
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑

ก่อนอื่นก็ขอแสดงความยินดีกับท่านที่ได้รับการไว้วางใจให้เป็นผู้พิพากษาและที่ได้มากล่าวคำปฏิญาณนี้ ท่านก็ได้เป็นผู้พิพากษาโดยสมบูรณ์

สำหรับคณะตุลาการมีความสำคัญมาตลอด เพื่อความเป็นสุขของประชาชนความเรียบร้อยของประเทศไทย และโดยเฉพาะที่ท่านได้กล่าวว่า จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญในระบบประชาธิปไตยนี้ ก็ยังมีความสำคัญมาก เพราะว่ารัฐธรรมนูญได้มีบัญญัติมาใหม่แล้ว และคณะตุลาการยังมีความรับผิดชอบมากกว่าแต่ไหนแต่ไร ฉะนั้นที่ท่านได้ปฏิญาณนั้นก็ประกันที่ท่านจะสามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของประเทศไทย

ที่ท่านได้กล่าวนี้อมีความสำคัญมาก คือส่วนหนึ่งที่ท่านได้กล่าวว่า จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ปราศจากอคติทั้งปวง ข้อนี้เป็นข้อที่สำคัญ สรุปทุกอย่างในหน้าที่ของตุลาการ ในหน้าที่ของผู้พิพากษา ฉะนั้นคำปฏิญาณนี้ ท่านจะต้องรักษาไว้ในใจตลอดต่อไป เพื่อที่จะให้งานที่ท่านได้รับต่อไปเป็นผลสำเร็จ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ถ้าศาลมีความยุติธรรม ประชาชนก็มีความไว้วางใจ และมีความสบายใจ ว่ามีที่เขารับรองว่ามีข้อแม้ในประเทศ หน้าที่ของผู้พิพากษานั้นไม่ใช่่ง่าย เพราะว่ามีสิ่งต่าง ๆ ในโลกที่ยั่ว ที่ชักชวนให้เหินห่างจากแนวทางที่ได้ตั้งใจไว้ ฉะนั้นก็ขอให้ทุก ๆ ท่านมีกำลังใจกำลังใจที่เข้มแข็ง เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญของท่านโดยไม่ลืมหูลืมตา และไม่ลืมน้ำที่ที่จะมีสำหรับความยุติธรรม

คำว่า ยุติธรรม นี้ ก็เคยได้กล่าวว่าเป็นสิ่งที่มากกว่ากฎหมายด้วยซ้ำ เพราะว่ากฎหมายนั้นก็เป็นการวางกฎระเบียบ เพื่อที่จะให้ปฏิบัติโดยดีโดยชอบ แต่คำว่า ยุติธรรมนี้สูงกว่านั้น เพราะว่าแม้จะไม่ได้บัญญัติในข้อบังคับใด ๆ ก็ต้องมีความหมายว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เรียกว่าดี ก็ต้องกระทำ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เรียกว่าชั่ว จะต้องงดเว้น ฉะนั้นที่ท่านได้กล่าวคำปฏิญาณและจะปฏิบัติดีชอบเช่นนั้น ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเพื่อนร่วมชาติ

ในการนี้ก็ขอให้ทุก ๆ ท่านมีกำลังใจกำลังใจสมบูรณ์ เพื่อสามารถปฏิบัติหน้าที่และขอให้ได้ประสบความสำเร็จในงานการ รวมทั้งมีความสุขมีความสบายใจในกาลทุกเมื่อก็ขอให้ทุกคนประสบแต่ความสำเร็จและความเจริญ

(*) นายศักดิ์ดา โหมขมรรคกุล

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา * นำผู้พิพากษาประจำกระทรวง
เผ่าย ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ศาลาตุลาการ
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑

คำปฏิญาณที่ท่านทั้งหลายได้กล่าวนี้มีความสำคัญอย่างมาก หลายทาง ทางส่วนตัวของแต่ละคนนั้น ต้องถือว่าการกล่าวคำปฏิญาณนี้ มีความสำคัญที่เป็นเกราะกำบัง กำบังให้มีความปลอดภัย และมีความสำเร็จในชีวิต เพราะว่าการปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริตไม่มีอคติ และความตั้งใจที่จะทำให้ส่วนรวมคือประชาชน อยู่เย็นเป็นสุขและประเทศชาติมีความเจริญนั้นนะ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก จะทำให้ผ่านพ้นอุปสรรค ผ่านพ้นอันตรายทั้งหลายคล้าย ๆ เป็นคาถาสำหรับแต่ละคน บางคนก็ไปพึ่งคาถาจากหลวงพ่อกับ หรือจากที่ไหน อาจารย์ต่าง ๆ ทองคาถา เพื่อให้ผ่านพ้นอันตราย นี่ไม่จำเป็นต้องเป็นคาถาของใคร เป็นคาถาของตัวเอง จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะจดจำไว้

นอกจากนั้น ประเทศชาติเดี๋ยวนี้กำลังผ่านวิกฤตการณ์ ที่ทำให้ทุกคนเดือดร้อน ผู้ที่มีหน้าที่ในทางเป็นผู้พิพากษาจะต้องมีความเคร่งครัดในตัวเองเพื่อที่จะให้วิกฤตการณ์เหล่านี้ผ่านพ้นไปได้จะผ่านพ้นไปได้อย่างไร คือวิกฤตการณ์นี้ ทำให้จิตใจของคนทั่ว ๆ ไป รวมทั้งพวกเราทั้งหลายทุกคนเสื่อม ทำให้จิตใจเราไม่สบาย แต่ถ้าเรามีความเข้มแข็ง มีความตั้งใจ นึกถึงสิ่งที่ดีที่ชอบ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไม่น่ากลัว จะผ่านพ้นไปได้ และผู้ที่มีความเข้มแข็งก็ทำได้ดี มีหน้าที่ที่จะไปช่วยคนอื่นที่อาจไม่เข้มแข็งเท่า และปฏิบัติตนอาจไม่ดี หรือมีความเศร้าสลด เรามีหน้าที่ที่จะไปปลอบโยนเขา มีหน้าที่ที่จะช่วยเหลือเขา โดยเฉพาะทางจิตใจ

ฉะนั้นที่ท่านได้กล่าวคำปฏิญาณนี้จะเป็นมงคลสำหรับตัวเอง และเป็นประโยชน์สำหรับประชาชนทั้งประเทศ จะทำให้ประชาชนทั้งประเทศนี้มีความเข้มแข็ง และจะไม่พาดตัวไปในทางที่เสื่อม ผู้ที่จะช่วยคนอื่นจะต้องมีความเข้มแข็งยิ่งกว่าคนอื่น ฉะนั้นท่านทั้งหลายที่มีหน้าที่เป็นผู้พิพากษา จึงต้องมีความเข้มแข็งที่สุด บางโอกาสอาจท้อใจ อาจรู้สึกว่าการทำอะไรคนอื่นเขาทำอย่างนั้น ๆ ได้ ทำไมเราจะต้องระวังตัวอยู่ทุกฝีก้าว นี่เป็นไปเพราะว่าจะต้องเป็นที่พึ่งของผู้ที่อ่อนแอ แต่ถ้าผู้ที่อ่อนแอเป็นตัวท่านเองนั้นก็เสียหาย ฉะนั้นแต่ละคนที่ได้กล่าวคำปฏิญาณ จะต้องเข้าใจความหมายของคำปฏิญาณ รักษาคำปฏิญาณ และปฏิบัติ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสำหรับคนอื่น

ฉะนั้นก็เข้าใจว่าทุกคนได้ซาบซึ้งในคำปฏิญาณ และในหน้าที่ของแต่ละคนอย่างในตอนแรกนี้ ก็เป็นผู้พิพากษาประจำกระทรวง ยังไม่ได้ไปขึ้นศาลชั้นบัลลังก์ที่ไหน แต่ต่อไปก็จะได้ชั้นบัลลังก์ พิพากษาด้วยความยุติธรรม เพื่อให้เป็นที่พึ่งของผู้ที่ซื่อสัตย์สุจริต ก็ขอให้ท่านทั้งหลายรักษาความเข้มแข็งที่ตั้งใจเอาไว้ ตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ ทั้งในเวลาทำงานทางราชการ ทั้งเวลาออกราชการตลอด เคยพูดว่า ผู้พิพากษานั้นไม่ใช่ทำหน้าที่เฉพาะในศาล ผู้พิพากษาเป็นผู้ที่คนทั้งหลาย ประชาชนทั้งหลาย มองว่าเป็นคนที่มีความรู้ มีความซื่อสัตย์ มีความยุติธรรม จึงเป็นที่พึ่งของคนนับล้านคน

ก็ขอให้ท่านสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ รักษาความเข้มแข็ง และท่านจะได้ประสบความสำเร็จในหน้าที่ของท่าน และจะได้ประสบความสำเร็จในชีวิต ก็ขอให้ทุกคนมีความสำเร็จ และความดีอยู่ประจำตัวตลอดต่อไป

(*) นายศักดิ์ดา โหมกขมรรคกุล

000564

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา * นำผู้พิพากษาประจำกระทรวง
เผ่าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ศาลาเรข วังไกลกังวล
วันจันทร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

การที่ผู้พิพากษาจะต้องกล่าวคำปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่เป็นครั้งแรกนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง นอกจากหน้าที่ผู้พิพากษาโดยตรง ยังมีหน้าที่อื่น ๆ อีกมาก และโดยเฉพาะในขณะนี้ วรรณคดีหรือส่วนสุดท้ายของคำปฏิญาณนี้เป็นที่สิ่งสำคัญมาก เพราะจะต้องปฏิบัติตนให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในระบบประชาธิปไตย ตามที่มีรัฐธรรมนูญและกฎหมายคุ้มครองประชาชน ข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญ จะต้องปฏิบัติทั้งในโรงเรียน ทั้งนอกโรงเรียน ปัจจุบันนี้มีปัญหาทางกฎหมายมากมาย และแต่ละคนจะต้องใช้ความรู้ที่ได้เรียน และความรู้ที่คิดเองด้วยมาปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ คือเกิดปัญหานั้นจะไม่ให้เข้าโรงเรียน เป็นปัญหาที่คนเขาอยากจะทำปฏิญาณ ให้ดี ให้สามารถที่จะรักษาประเทศชาติให้มีความสุข ความสงบ แต่ว่าปัญหานั้นจะแก้โดยกฎหมายก็ยากอยู่ดี เพราะกฎหมายขัดกัน โดยมากมีปัญหาแล้วก็บอกว่าถ้าขัดกันหรือขัดกับกฎหมายที่สูงกว่า ก็ต้องใช้กฎหมายที่สูงกว่า เช่นที่บอกว่าถ้าไม่มีอะไร ไม่มีคำตอบ ก็ให้ไปหาในรัฐธรรมนูญ แต่ในรัฐธรรมนูญเองก็คงทราบว่า มีปัญหาที่ขัดกันเอง รัฐธรรมนูญขัดกันตัวเอง ฉะนั้นจะอย่างไร ก็จะต้องให้ผู้ที่มีความรู้ และมีความสามารถ คิดด้วยสามัญสำนึกของตัวเอง ให้แก้ไขได้

ตอนนี้จะยกตัวอย่างของตัวเอง แต่อย่าไปเครียดเกินไป ของตัวเองเกิดปัญหา เพราะว่าตัวเองเป็นคนไทย คนหนึ่ง ตัวเองเป็นคนไทยคนหนึ่ง ก็จะต้องมีหน้าที่ที่จะใช้สิทธิเลือกตั้ง แต่มีคนเขาบอกมาว่า พระมหากษัตริย์นั้นไม่มีสิทธิที่จะเลือกตั้ง อันนี้ขัดกัน เพราะว่าบุคคล พระมหากษัตริย์ก็เป็นบุคคล เป็นคนไทย จะไม่ไปเลือกตั้ง ก็จะถูกตำหนิ และจะใช้คำ มักจะถูกขึ้นป้ายว่าไม่มีสิทธิ คือตัดสิทธิ ข้อนี้พูดอย่างนี้คงทำให้ท่านทั้งหลายทุกคน รวมทั้งท่านประธานศาลฎีกาด้วย ปวดหัวและเครียด แต่ก็ขออย่าให้เครียด เพราะว่าพระมหากษัตริย์นั้นจะต้องสละหมด แม้จะสิทธิอะไรก็สละได้ อันนี้พูดไว้สำหรับให้เห็นว่า แต่ละคนมีปัญหา และบางทีปัญหานั้นเป็นปัญหาโลกแตก แต่ละท่านก็มีปัญหา ซึ่งจะเป็นปัญหาโลกแตกเหมือนกัน แต่ละบุคคลมี แต่ว่าถ้าแต่ละคนใช้สามัญสำนึก และพยายามทำ เพื่อให้หน้าที่ของตนในฐานะอย่างท่านทั้งหลายในฐานะผู้พิพากษา บรรลุผลไปอย่างดีที่สุด และนอกหน้าที่ก็ในฐานะเป็นคนไทย ในฐานะเป็นมนุษย์ให้ทำอะไร ๆ ที่ดี ที่เหมาะสมเป็นประโยชน์ ต่อบ้านเมืองและเพื่อนมนุษย์ให้ผ่านพ้นไปได้ดีที่สุด อันนี้จะไม่บอก ไม่พูดอะไรเป็นเจาะจงว่า ควรจะทำอะไร ไปค้นหาในสมองของตน ค้นหาจิตใจของตน ว่าอะไรดี เคยพูดถึงคำว่าดีนี้ ไม่รู้ว่าแปลว่าอะไร คนเขาบอกว่าดีคืออะไรที่ไม่ชั่ว แล้วถามว่าอะไรชั่วก็คืออะไรที่ไม่ดี ไม่มีทางที่จะตอบได้สั้น ๆ ว่าความดีคืออะไร แต่ว่าแต่ละคนจะต้องพิจารณาอยู่เสมอ ถ้าทำตามคำปฏิญาณที่ได้เปล่งมาเมื่อสักครู่นี้ ก็เป็นการทำดี และถ้าทำตอย่างนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ ต่อเพื่อนร่วมชาติ

ฉะนั้นก็ขอให้ท่านพิจารณาดี ๆ ในคำปฏิญาณของท่าน และพยายามทำให้ครบถ้วนที่สุด เพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นคนดี ทำสิ่งที่เหมาะสม และเป็นคนที่เป็ประโยชน์ ฉะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายมีกำลังใจ กำลังกาย กำลังความสามารถ กำลังจิตใจที่ซื่อสัตย์สุจริต เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานการตามหน้าที่และนอกหน้าที่ เพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อส่วนรวมและในเวลาเดียวกันก็เป็นประโยชน์ต่อส่วนตัวของตัวเอง ฉะนั้นก็ขอให้ทุกคนประสบความสำเร็จทุกประการ

(*) นายจเร อำนวยวัฒนา

พระราชดำรัส

ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา * นำผู้พิพากษาประจำสำนักงานศาลยุติธรรม เฝ้าฯ
เพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่

ณ ศาลาเรข วังไกลกังวล

วันพุธที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔

ผู้พิพากษาที่จะเข้ารับหน้าที่เป็นครั้งแรก จะต้องกล่าวคำปฏิญาณ ดังที่ได้กล่าวมาสักครู่นี้ มีความสำคัญมาก เพราะว่าผู้พิพากษาเป็นคนที่สำคัญในแผ่นดิน เป็นผู้ที่จะทำให้บ้านเมืองมีความปลอดภัย มีความสงบ และมีความเจริญได้ จึงต้องกล่าวคำปฏิญาณ ซึ่งทุกถ้อยทุกคำมีความสำคัญทั้งนั้น

ถ้าจะกล่าวถึงคำแรก ๆ ก็จะต้องมีความยุติธรรม ความยุติธรรมนี้ก็เท่ากับสรุปหน้าที่ของท่านโดยแท้ ถ้าหากรักษาความยุติธรรมได้ในหน้าที่ผู้พิพากษา และในหน้าที่พลเมืองดี ก็เท่ากับท่านได้ช่วยให้บ้านเมืองรอดพ้นจากภัยอันตรายไปมาก เพราะว่าสมัยนี้ความยุติธรรมไม่ค่อยมี ความยุติธรรมโดยมากไปนึกถึงอาชญากร ให้ความยุติธรรมแก่อาชญากร อาชญากรนั้นเขาทำไม่ดี แล้วผู้พิพากษาให้ความยุติธรรมกับเขาทำไม ก็เพราะว่าเขาทำไม่ดีแต่บางทีก็ไม่มากนักแล้วก็ขึ้นศาลมีคนที่จะเอาให้ตายแต่ผู้พิพากษาจะต้องดูว่าเขาทำผิดแค่ไหน ควรจะลงโทษแค่ไหน การลงโทษนั้นไม่ได้หมายความว่าไม่ให้ความยุติธรรม เป็นการให้ความยุติธรรมกับผู้ที่ทำไม่ดี เพราะผู้ที่ทำไม่ดีถ้าไม่ได้รับโทษ ไม่รู้ว่าตัวทำไม่ดียังงี้ ก็นับว่าเป็นการลงโทษ เพราะว่าต่อไปเขาก็จะทำไม่ดีต่อไป และอาจจะถูกลงโทษหนักยิ่งขึ้นทุกที ฉะนั้น คนที่ทำผิดนั้น ถ้ารู้ว่าทำผิด เขาก็จะปลอดภัย อันนี้หลักนี้แต่ละท่านก็อาจจะต้องไปพิจารณาดู อาจจะดูทำทางมันคิดค้านกับคำว่า ให้ความยุติธรรม ความยุติธรรมนี้ก็คือให้ความพอดีพอเหมาะ แล้วก็จะทำให้ผู้ที่มิชอบสันดานไม่ดี เข้าใจว่าเขาทำไม่ดี จะได้ไม่ทำต่อไป จะทำให้คนทั่วไปไม่ได้รับอันตรายจากความไม่ดีของบุคคลนั้น

พูดแค่นี้ก็คงเข้าใจ และก็คำต่าง ๆ ที่ท่านได้แปลลง เคยพูดเสมอว่าอคติ ท่านต้องเข้าใจแล้ว อคติเป็นอะไร ก็ความยุติธรรมนั่นเอง คือ ถ้าเราไม่มีอคติ เราก็ยุติธรรม เพราะว่าเราไม่เอนเอียงในสิ่งที่ไม่ใช่คดี ไปเอนเอียงที่ไม่ควรไป เราจะต้องไม่เอนเอียงในที่ที่ไม่ควรไป สำหรับผู้พิพากษา ก็ต้องไม่เอนเอียงในที่ที่ไม่ควรไป คนอื่นทั่วไปประชาชนผู้มีหน้าที่สูงหน้าที่ต่ำทุกคนต้องไปในที่ที่เหมาะสม หมายความว่าไปที่จะเจริญรุ่งเรือง ฉะนั้น คำต่าง ๆ ที่ท่านได้แปลลงก็มีความสำคัญทั้งนั้น

ถ้าพูดถึงรัฐธรรมนูญ ท่านก็ต้องสามารถที่จะวิเคราะห์ว่า รัฐธรรมนูญมีกฎเกณฑ์อย่างไร ท่านก็ต้องทำตามนั้น แต่ถ้ากฎเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญมีสิ่งที่น่าสงสัย ท่านก็จะต้องพิจารณาเหมือนกัน แล้ววันข้างหน้าท่านอาจจะต้องเป็นผู้ตีความรัฐธรรมนูญก็ได้ ทุกคำทุกข้อที่ท่านได้ปฏิญาณ ได้แปลคำสัตย์ปฏิญาณนี้มีความสำคัญทั้งนั้น ขอให้ไปทบทวน และพยายามที่จะคิดให้ถี่ ๆ ไม่ใช่แต่ละบุคคลแต่ทุกคน อาจจะมีเวลาที่จะสัมภาษณ์กัน พูดกันว่าเรามีหน้าที่อะไร จะได้สามารถปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วน และเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ทำให้ราษฎรมีความสุขความปลอดภัย

ขอให้ท่านได้มีความสามารถ ทั้งมีจิตใจที่เข้มแข็ง และมีร่างกายที่แข็งแรง เพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่อันเป็นหน้าที่สำคัญโดยพร้อมทุกอย่าง และขอให้ท่านได้ประสบความสำเร็จทุกประการ

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา * นำผู้พิพากษาประจำสำนักงานศาลยุติธรรม
เฝ้า ฯ เพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ศาลาเรিং วังไกลกังวล
วันศุกร์ ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๕

คำปฏิญาณที่ท่านได้เปล่งมานี้มีความสำคัญอย่างมาก และถ้าจะขยายความจะต้องใช้เวลานาน แต่ข้อสำคัญอยู่ที่ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อความยุติธรรมและความสงบสุขของชาติบ้านเมือง ต้องใช้ความรู้ที่มีอยู่ในตัวปฏิบัติประสาทความยุติธรรมแก่มวลประชาชนอันเป็นข้อแรก และเพื่อการนี้จะต้องใช้ปฏิญาณนี้ คือปฏิญาณว่าจะซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทำตามใจของตัว โดยไปอยู่ในอคติ ที่บอกว่าไป เพราะว่าคำว่าอคติ แปลว่าไม่ไป คติ แปลว่า ไป อะ แปลว่า ไม่ ที่ที่ไม่ควรจะไป ที่ไม่ควรจะทำ ไปในทางกาย และไปในทางใจ ถ้าไม่ไปในที่ที่ไม่ควรไป ก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งแล้ว ที่ท่านจะปฏิบัติหน้าที่ได้ดี ต้องพิจารณาว่า ทำไมต้องไม่ไปในที่ที่ไม่ควรไป เพราะว่าผู้พิพากษา เดียวนี้ท่านเป็นผู้พิพากษาประจำกระทรวง ยังไม่ได้พิพากษาแท้ แต่จะต้องมีในเวลาอันใกล้ ถ้าจะมีส่วนต้องไปทำหน้าที่ผู้พิพากษาในศาลต่าง ๆ ในที่ต่าง ๆ จึงต้องใช้ข้อนี้ เพื่อที่จะสามารถได้รับความนับถือจากประชาชน และปฏิบัติงานนั้นจะเป็นผลสำเร็จ

ที่พูดอย่างนี้ เพราะว่าการพิพากษาเป็นเรื่องของความยุติธรรม เรื่องของการจะทำให้คนในชาติสามารถวางตัวในทางที่ถูก ถ้าทุกคนในชาติวางตัวในทางที่ถูก ไม่มีปัญหา บ้านเมืองจะมีความสงบ มีความเจริญ ไม่เกิดปัญหาใด ๆ แต่คนเราก็มีความผิดอยู่เสมอ ถ้ามีความผิดก็ต้องเตือน และอาจจะต้องลงโทษ การตักเตือน การให้ลงโทษ สำหรับท่านที่ปฏิบัติอยู่ในศาล นอกศาล ดูท่าทางเหมือนว่าผู้พิพากษานั้นไม่มีหน้าที่ที่จะไปทำงานอะไร แต่สองอย่างแยกกันไม่ได้งานในศาล ก็จะต้องประสาทความยุติธรรม นอกศาล โดยที่ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ คนเขาจะยกย่อง คนเขาจะมองว่าเป็นคนที่มีความสามารถ เขาจะต้องมาปรึกษา จะต้องมาถามว่าจะปฏิบัติตัวอย่างไร อันนี้จะต้องตอบเขา ถ้าบอกว่าเราเป็นผู้พิพากษา นอกศาลเป็นคนธรรมดาจริง เป็นคนธรรมดา แต่ท่านเป็นคนธรรมดาที่มีคุณภาพ เมื่อเป็นคนธรรมดาที่มีคุณภาพ จึงเป็นคนพิเศษ เป็นคนที่ไม่ธรรมดา และเป็นที่พักของคนธรรมดา ฉะนั้น ท่านที่มีหน้าที่สองส่วน ส่วนหนึ่งในศาล เป็นไปตามกติกาของกระบวนการยุติธรรม และนอกศาลเป็นเรื่องของผู้ที่มีความรู้และผู้ที่จะให้คำปรึกษาได้ ฉะนั้น การที่ท่านจะไปอยู่ที่ไหนในประเทศ เราก็เชื่อว่าจะต้องไปในที่ต่าง ๆ อาจจะห่างไกลจากส่วนกลาง ท่านจึงยิ่งความรับผิดชอบมาก แต่ว่าถ้าทำตามความรับผิดชอบที่มีแล้ว ท่านจะเป็นคนที่ช่วยประเทศชาติให้อยู่เย็นเป็นสุขได้จริง ๆ

เมื่อสองวันได้ดูฎีกาขอภัยโทษ ฎีกาขอภัยโทษนี้มาเป็นจำนวนสิบ ๆ ร้อย ๆ จะต้องพิจารณาในฐานะเป็นประมุข บางทีไม่ยากนัก ดูตามข้อเท็จจริง ดูตามหลักวิชา แต่มาถึงลงโทษประหารชีวิต อันนี้ลำบาก เพราะว่ายี่งเดี๋ยวนี้ ในสองสามวันนี้ ทั่วโลกเขาพูดถึงการประหารชีวิต ไม่ถูกต้อง ไม่ควรประหารชีวิต ไม่เป็นทางที่จะให้เด็ดขาด ก็อาจจะจริง แต่เมื่อมีกฎหมายว่าคนที่เป็นคนร้าย ทำให้คนตายเป็นจำนวนร้อย ก็ต้องตัดสินประหารชีวิต และผู้ที่มีสิทธิหรือมีหน้าที่จะให้ภัยโทษก็ต้องบอกยกฎีกา เมื่อสองสามวันนี้ ข้าพเจ้าเองก็ยกฎีกา เพราะว่าเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ยาแอมเฟตามีน ถึงเกือบห้าหมื่นเม็ด ถูกตัดสินประหารชีวิตก็พิจารณาดูแล้ว ยาแอมเฟตามีนห้าหมื่นเม็ดนี้จะทำให้คนตายจำนวนมาก แล้วก็จะ

(*) นายอวัชชัย พิทักษ์พล

ทำให้บ้านเมืองปั่นป่วนยุ่งยาก จึงยกฎีกา ไม่กลัว เพราะว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรที่จะค้า และถ้าค้า บ้านเมืองจะล่มจม

อีกอย่าง ถ้ากฎหมายบอกว่าไม่ให้มีโทษประหารชีวิต เขาก็บอกว่าควรจะจำคุกตลอดชีวิต แต่การจำคุกตลอดชีวิตนั้นเป็นสิ่งที่ทำยากเหมือนกัน เพราะกฎหมายมีว่า คนที่ถูกจำคุกขอลดหย่อนโทษได้ ก็เห็นมาบ่อย จำคุกตลอดชีวิตแล้วก็มีการอภัยโทษเขาเรียกว่าพระราชทานอภัยโทษโดยที่เป็นกฎว่าเมื่อมีโทษแล้วอภัยโทษได้ลงท้าย คนที่ควรที่จะประหารชีวิต บางที ภายใน ๑๐ ปี ก็ถูกปล่อยได้แล้ว ถ้าถูกปล่อยออกมา เช็ดหلاب อย่างที่เขาบอกว่าเช็ดหلاب กลับมาเป็นพลเมืองดีก็ไม่มีไร แต่ส่วนใหญ่ออกมา อภัยโทษแล้วออกมาสองสามวัน ก็ทำผิดอีก ท่านทั้งหลายจะได้เห็นคนที่ทำผิดมหันต์ ถ้าได้รับอภัยโทษ ไม่กี่วันที่หลังก็ทำผิดต่อไป บางคนผิดไม่ถึงที่จะประหารชีวิต แต่เวลาออกมา ในที่สุดจะเป็นอาชญากรฆ่าคนได้ การที่จะลงโทษต้องลงโทษให้ถูกต้อง เมื่อลงโทษให้ถูกต้องแล้ว เขาก็จะเช็ดหلابได้ นี่คือการรับผิดชอบของผู้พิพากษา ฉะนั้น ต้องพิจารณาดี ๆ

ในคำปฎิญาณที่ได้เปล่งอยู่นี้ ลึกซึ้งมาก และขอให้ท่านไปคิดดี ๆ ขอให้ท่านทั้งหลายสามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาตลอดต่อไป จะได้เป็นผู้ที่ถือว่าเป็นคนดีในชาติ ในประเทศ และเป็นคนที่ได้ช่วยให้ประเทศมีความร่มเย็นได้จริง ๆ ที่บอกว่าให้ทำหน้าที่ในศาลก็คงเข้าใจกัน นอกศาลจะต้องพยายามที่จะแนะนำประชาชน แนะนำคนอื่นในความเป็นอยู่ ในการเป็นไป แล้วสอนให้เป็นคนดี โดยเราเองต้องไม่คิดถึงความเหน็ดเหนื่อย จะต้องทำงานตลอดเวลาไม่มีวันพัก จนกระทั่งถึงเวลาเกษียณอายุหมายความว่าก็หลายปีอยู่ เพราะว่าท่านเพิ่งเริ่มทำหน้าที่ ฉะนั้น ขอให้ท่านมีกำลังใจ มีความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วน ขอให้ท่านประสบความสำเร็จ และความสุจริตทุกคน

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา* นำผู้พิพากษาประจำศาลยุติธรรม
เข้าเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ห้องพระโรงศาลาเรข วังไกลกังวล
วันศุกร์ ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕

การที่ท่านทั้งหลายได้เปล่งคำปฏิญาณนั้น เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับความยุติธรรมในประเทศ เพราะท่านได้ปฏิญาณว่าจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อความยุติธรรมข้อหนึ่ง และเพื่อความสงบสุขของประชาชนอีกข้อหนึ่ง ถ้าว่าด้วยสองข้อนี้ ก็ครอบคลุมทุกอย่างที่ท่านจะต้องทำ

การเป็นผู้พิพากษานั้น ก็ต้องตามข้อ ต้องพิพากษา คือต้องตัดสินในสิ่งที่จะมีปัญหา ในโลกนี้มีปัญหามากมาย เพราะว่าคนเรามีความคิดความเห็นแตกต่างกัน เมื่อมีความคิดแตกต่างกัน ก็มีการขัดแย้งกัน เมื่อมีการขัดแย้งกัน บางทีก็ประสานกันได้ด้วยสติ แต่บางทีก็อาจจะทะเลาะกันได้ เมื่อมีการทะเลาะกัน ก็ต้องมีคนไกล่เกลี่ยไม่ให้เกิด ไม่ให้กลายเป็นคดี ไม่ให้เป็นสถานการณ์ที่อันตราย เพราะถ้าปล่อยให้อันตรายเกิดขึ้น ประเทศชาติก็จะล้มได้ ฉะนั้น ต้องถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะทำหน้าที่ในการไกล่เกลี่ย ในการตัดสิน ด้วยความฉะฉานและด้วยความรู้

ในปัจจุบันนี้ ศาลในประเทศไทยมีหลายศาล ทั้งที่เรียกว่าศาลยุติธรรม และศาลอื่น ๆ ที่จะต้องตัดสินคดี หรือความขัดแย้งในทางอื่น เช่น มีศาลรัฐธรรมนูญ มีศาลปกครอง เป็นต้น ศาลเหล่านั้นก็เป็นศาลเหมือนกัน แล้วท่านก็อาจจำเป็นต้องเกี่ยวข้องด้วยเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ศาลยุติธรรมนี้เป็นศาลที่สำคัญที่สุด เพราะว่าต้องยุติธรรม ต้องให้มีความเป็นธรรม ถ้าไม่ทำให้เกิดความยุติธรรมในบ้านเมือง บ้านเมืองก็ไม่มีความสุข ไม่มีความสงบ

ท่านทั้งหลายถือว่าเป็นผู้พิพากษา แต่ว่าจะต้องทำหน้าที่อื่น ๆ ด้วย อย่างเช่นเมื่อไปเป็นผู้พิพากษาในศาลในจังหวัดต่าง ๆ เวลาท่านไปอยู่ที่จังหวัดนั้น ๆ ท่านก็ไม่ใช่ว่าจะมีหน้าที่เพียงขึ้นไปบนบัลลังก์ แล้วตัดสินคดีที่จะมี แต่ท่านเป็นผู้ใหญ่ในจังหวัด ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่คนจะมองเห็นว่าเป็นคนที่มีความรู้และมีความยุติธรรมนั่นเอง ฉะนั้น หน้าที่ของท่านกว้างขวางมาก สำหรับให้มีความยุติธรรมนั้น จะต้องมีความซื่อสัตย์ ความสุจริต ก็ทุกอย่างที่ท่านได้ปฏิญาณมา ก็เคยพูดถึงว่า คำปฏิญาณนี้มีความ สำคัญมาก เพราะว่าท่านจะต้องปราศจาก “อคติ” ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากมาก เพราะว่าคนเรามักอยากจะไปทางที่ไม่ควรไป “คดี” แปลว่าที่ควรจะไป “อคติ” ไม่ควรไป ขออย่าให้ไปในทางที่ไม่ควรไป ไม่ใช่ทางกายเท่านั้น ต้องทางใจ ทางใจนี้สำคัญที่สุด

ฉะนั้น ขอให้ท่านรักษาคำปฏิญาณนี้ไว้ทุกวัน ทบทวนทุกวัน เป็นสิ่งที่จะต้องเรียกว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ถ้าทำได้ ท่านก็จะทำหน้าที่ได้เต็มที่ และคนจะนับถือ ถ้าคนนับถือ เป็นความสุข เป็นความสุขทั้งท่านเองจะได้เป็นส่วนตัว และจะเป็นความสุขแผ่ออกไปทั่วทั้งราชอาณาจักร ฉะนั้น ก็ขอให้ท่านสามารถที่จะปฏิบัติตามที่ได้ปฏิญาณ และขอให้ท่านมีกำลังใจที่แน่วแน่ที่จะปฏิบัติตามคำปฏิญาณ ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็จะเป็นบุญของประเทศ เพราะว่าท่านจะเป็นกำลังที่ช่วยให้ประเทศพ้นฝ่าอุปสรรคใดๆ ที่จะมี ซึ่งหมู่นี้โลกมีความเดือดร้อนทั่วทุกแห่ง ขอให้เมืองไทยปราศจาก หรือพ้นจากความเดือดร้อนที่มีอยู่ทั่วโลก ให้เป็นแหล่งที่มีความสงบสุขได้ เพราะว่ามี ความตั้งใจที่จะรักษาความสงบ

ก็ขอให้ทุกท่านได้ประสบความสำเร็จในงานการ และมีความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างที่ควรทำ ขอให้มีความสำเร็จทุกประการ

(*) นายสันติ ทักกราล

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา* นำผู้พิพากษาประจำศาลยุติธรรม
เผ่าย ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่
ณ ห้องพระโรงศาลาเริง วังไกลกังวล
วันอังคารที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำกล่าวปฏิญาณของท่าน เป็นคำที่สำคัญมากสำหรับผู้พิพากษา เพราะว่าผู้พิพากษานั้นจะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติสูงสุด ด้วยความเข้มแข็ง และด้วยความแน่วแน่ที่จะทำให้มีความยุติธรรมเกิดขึ้นในบ้านเมือง ฉะนั้น ถ้าท่านไม่ทำตามคำปฏิญาณนั้น ก็ไม่สมควรที่จะได้ทำหน้าที่ผู้พิพากษา แต่เชื่อว่าท่านทุกคนตั้งใจที่จะทำและการที่เปล่งวาจาที่ท่านได้ทำด้วยความเข้มแข็งและทำให้ท่านมีกำลังใจที่จะปฏิบัติตามการเป็นผู้พิพากษานั้น ไม่ใช่เป็นหน้าที่ที่ง่าย เพราะว่าจะต้องมีความรู้และความแน่วแน่ ความรู้ที่ท่านได้เรียนมาแล้วในชั้นต่าง ๆ และทุกอย่างที่ท่านได้เรียน จะต้องเก็บเอาไว้มาปฏิบัติ เมื่อมีความรู้แล้วจะต้องรู้จักปฏิบัติ ซึ่งอาจจะไม่ได้เรียนในตำรา แต่ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญจะต้องมาประกอบในงานการ

ความจริง ผู้พิพากษานั้นโดยมากบอกว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ฟังในโรงเรียน เป็นสิ่งที่จะต้องรับมาพิจารณา ถ้าไม่ใช่เรื่องที่อยู่ในโรงเรียน ไม่ให้พิจารณา ตามหลักเขาว่าอย่างนั้น แต่ความจริงที่จะรับพิจารณาต้องรู้ว่าข้างนอกโรงเรียนทำอะไร หมายความว่าประชาชนอยู่เป็นอย่างไร หรือผู้ที่เข้ามาเป็นคู่คดีในศาล เขาเป็นใคร เขาทำอะไร มิฉะนั้น ท่านจะไม่เข้าใจ ท่านจะไม่รู้จะทำอย่างไร ท่านจะไม่สามารถพิจารณาว่า อะไรถูก อะไรไม่ถูก ฉะนั้น ท่านจะต้องเปิดหู เปิดตา เวลาอยู่ในโรงเรียน เปรียบเทียบกับเวลาที่อยู่นอกโรงเรียน ความจริงเป็นเวลาน้อย แต่ว่าเวลาที่อยู่นอกโรงเรียน ท่านมีหน้าที่เป็นผู้พิพากษาเหมือนกัน ไม่ใช่จะไปตัดสินอะไรกลางถนน แต่กลางถนนหรือที่บ้าน อยู่ในนาหรือในไร่ ที่ไหนก็ตาม ต้องเปิดหูเปิดตา และพิจารณาว่าโลกนี้เป็นอย่างไร ชีวิตของประชาชนเป็นอย่างไร ที่ใช้คำว่า “ประชาชน” หมายถึงทั้งผู้ที่เป็นชาวนา ชาวไร่ ผู้ที่เป็นคนขับรถบรรทุก หรือจะเป็นใครก็ตาม เป็นประชาชนทั้งนั้น ว่าเขามีชีวิตอย่างไร และมีเหตุผลใดที่จะเกิดคดีกันในโรงเรียน

ถ้าทุกคนมีความตั้งใจที่เที่ยงตรงที่ดี ท่านจะไม่มัวงานทำ เพราะว่าจะไม่มิดคิด จะไม่มีเรื่อง แต่ว่าเพราะมิดคตินั่นเอง ไม่ใช่ท่านมิดคิด แต่ว่าคนทั่วไปอาจจะมิดคิด ทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง แล้วเป็นหน้าที่ของท่านที่จะดูว่า ที่คนทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องมาจากอคติข้อใด และจะได้รู้ว่า เขาผิดหรือไม่ผิด สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ท่านจะต้องเรียนรู้หรือจะต้องทบทวน และถ้าทบทวนได้ด้วยดีจะทำหน้าที่ได้ ท่านจะได้ชื่อว่าเป็นผู้พิพากษาที่มีความเที่ยงตรง ปราศจากอคติ และท่านจะมีประโยชน์มากมาย ทำให้คนที่ทำผิดได้รับการเตือน ดักเตือนว่าทำผิดนั้นไม่ถูกไม่ดี ในประเทศทุกประเทศที่มีข้อแม้ ต้องถูกลงโทษ แต่ผู้ที่ถูกลงโทษนั้นจะเข้าใจ และเมื่อพ้นโทษแล้ว จะเป็นพลเมืองที่ดีต่อไป ฉะนั้น หน้าที่ของท่านเป็นหน้าที่ที่สำคัญมาก

ที่ได้พูดถึงว่าท่านจะต้องมีคุณสมบัติอะไรนั้น ท่านได้ทราบแล้ว ตอนนี้จะต้องปฏิบัติ ให้การปฏิบัติงานของท่านในโรงเรียนเป็นผลสำเร็จ ให้คนทั่วไปเป็นคนดีด้วย อันนี้ถือว่าท่านทุกคนเป็นคนดี เป็นคนที่มีคุณธรรมในใจ ต้องนำคุณธรรมนี้แผ่ไปสู่คนทั่วไป ทั้งผู้ใหญ่ผู้โตทั้งผู้น้อยทั้งหมด ให้เข้าใจว่า ความซื่อสัตย์สุจริต ความตรงไปตรงมา ความดี ความมีความรู้ เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับทุกคน และทุกคนจะมีความสุขจะมีชีวิตที่เจริญได้

(*) นายสันติ ทักกรล

ฉะนั้น ขอให้ท่านไปพิจารณาข้อเหล่านี้ และท่านได้ปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วนสมบูรณ์ ขอให้ท่านสามารถที่จะพิจารณาปฏิบัติงานโดยดี และขอให้ท่านมีกำลังใจ อันนี้ต้องมีกำลังใจ ทั้งกาย เพื่อปฏิบัติงาน เพราะเป็นงานที่เหนื่อย และจะทำให้ท่านมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับส่วนรวม โดยเฉพาะสำหรับประเทศชาติ ซึ่งเรามีความภูมิใจว่า ประเทศเราเป็นประเทศที่มีชื่อมีแป ประเทศเรามีความก้าวหน้า มีความดี ในโลกนี้เราพิจารณาได้ว่า มีความไม่ดีอยู่มาก ขออย่าให้มีอยู่ในเมืองไทย ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความดีมากที่สุด จะทำให้ทั่วโลกนับถือ ถ้าทั่วโลกนับถือ ประเทศเราจะปลอดภัย ถ้าประเทศเราปลอดภัย ทุกคนก็ปลอดภัย และมีความสุขได้

ขอให้ท่านประกอบด้วยกำลังใจกำลังใจกายที่สมบูรณ์ เพื่อปฏิบัติหน้าที่สำคัญของท่าน ขอให้ท่านมีร่างกายแข็งแรง มีปัญญาเฉียบแหลม เพื่อที่ปฏิบัติได้และปฏิบัติด้วยความสำเร็จทุกประการ

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม
(www.library.coj.go.th)

ศาลจังหวัดมินบุรี

“ก่อนจะกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของศาลจังหวัดมินบุรี พุฒิน* บอกกล่าวถึงการตั้งเมืองมินบุรีเสียก่อน ด้วยเหตุที่ว่าศาลตั้งขึ้นก็เพื่อพิจารณาพิพากษาอรรถคดีในเขตพื้นที่ทางการปกครองของทางราชการ”

เมืองมินบุรี ได้ก่อตั้งถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๑๐๐ ปี เมืองมินบุรีเดิมเป็นจังหวัดหนึ่ง ขึ้นอยู่กับมณฑลกรุงเทพฯ เมื่อพุทธศักราช ๒๔๕๕ ในหลวงรัชกาลที่ ๕ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมท้องที่อำเภอคลองสามวา(อำเภอมินบุรีปัจจุบัน) กับอีก ๓ อำเภอ คือ อำเภอแสนแสบ อำเภอเจียรดับ และอำเภอ หนองจอก ตั้งเป็นเมือง ขนานนามว่า “เมืองมินบุรี” ซึ่งหมายถึงเมืองปลา ทั้งนี้เพื่อคู่กับเมืองธัญบุรี ซึ่งหมายถึง เมืองข้าว เมืองมินบุรีและเมืองธัญบุรี ขณะนั้นต่างก็สังกัดมณฑลกรุงเทพฯ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ มณฑลกรุงเทพฯประกอบด้วย ปทุมธานี นครเขื่อนขันธ์ สมุทรปราการ นนทบุรี ธัญบุรี และมินบุรี เมืองมินบุรีมีเจ้าเมืองคนแรกคือหม่อมเจ้าสง่างาม (สุประดิษฐ์)

ต่อมาในช่วงปี พุทธศักราช ๒๔๗๓ - ๒๔๗๔ มีเหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นทั่วโลก คือเกิดเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อประเทศไทยด้วย ทำให้ข้าวยาก หมาแพง และกระทบกระเทือนงบประมาณแผ่นดินของประเทศ

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ได้โปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขเหตุการณ์โดยยุบเลิกหรือรวมกรม กอง ต่าง ๆ ในส่วนกลาง และยุบมณฑลจังหวัด และสถานที่หรือส่วนราชการบางแห่ง ตลอดจนปลดข้าราชการออกจากตำแหน่ง เพื่อตัดทอนงบประมาณรายจ่าย ให้สู่ดุลยภาพ รวมทั้งยุบจังหวัดมินบุรี มารวมเข้ากับจังหวัดพระนคร ขึ้นต่อมณฑลกรุงเทพฯ เว้นไว้แต่อำเภอหนองจอก ให้ไปขึ้นกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๗๕ และเป็นอันต้องยุบเลิกกองจังหวัดตั้งแต่วันนั้นไปด้วย ท้องที่อำเภอมินบุรี กับท้องที่อำเภอลาดกระบัง ยังขึ้นกับจังหวัดพระนคร ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงการปกครองอีกครั้ง สุดท้าย มินบุรี หนองจอก และลาดกระบัง เป็นเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานคร

สำหรับศาลจังหวัดมินบุรี ก็มีประวัติการก่อตั้งมาเป็นเวลานาน จากการค้นคว้าทางเอกสารพบว่า ในพุทธศักราช ๒๔๕๔ ได้มีประกาศกระทรวงยุติธรรม ให้เปลี่ยนนามศาลต่าง ๆ หลายศาล รวมทั้งศาลเมืองมินบุรี ผู้เขียนขอนำประกาศมาลงไว้ดังนี้

(*) นายณรงค์ กลั่นวารินทร์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดมินบุรี

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เจ้าพระยาอภัยราชา เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม รับพระบรมราชโองการใต้เกล้าใต้กระหม่อม ให้ประกาศมาให้ทราบทั่วกันว่า ตามความในประกาศขยายเขตกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมท้องที่เมืองนนทบุรี เมืองมีนบุรี เมืองพระประแดง เมืองสมุทรปราการ เป็นเขตพระมหานคร เปลี่ยนนามว่าจังหวัดนนทบุรี จังหวัดมีนบุรี จังหวัดพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ กับตามประกาศลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเมืองประทุมธานี เมืองธัญบุรี ไปรวมอยู่ในมณฑลกรุงเก่า ทรงพระราชดำริว่าราชการฝ่ายศาลยุติธรรมในหัวเมืองเหล่านี้ ก็สมควรจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามเมืองและจังหวัดนั้นด้วย จึงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนนามศาลเมืองนนทบุรี ศาลเมืองมีนบุรี ศาลเมืองนครเขื่อนขันธ์ ศาลเมืองสมุทรปราการ เป็นศาลจังหวัดนนทบุรี ศาลจังหวัดมีนบุรี ศาลจังหวัดพระประแดง ศาลจังหวัดสมุทรปราการ ให้คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษารรคดีตามพระธรรมนูญเดิม กับทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้โอนศาลเมืองประทุมธานี ศาลเมืองธัญบุรี ไปรวมขึ้นอยู่ในมณฑลกรุงเก่า และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษารรคดี เหมือนกับศาลเมืองทั้งหลายในมณฑลกรุงเก่าตั้งแต่นั้นสืบไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘

(ลงนาม)

เจ้าพระยาอภัยราชา
เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม

ในปีพุทธศักราช ๒๔๗๘ ก็ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงสำหรับหัวเมือง โดยมาตรา ๔ บัญญัติไว้ว่า “ให้ศาลแขวงมีนบุรี มีเขตต์ตลอดเขตต์อำเภอมีนบุรี อำเภอหนองจอก และอำเภอลาดกระบัง” แต่ต่อมาปีพุทธศักราช ๒๔๘๐ ได้มีพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงมีนบุรี เป็นศาลจังหวัดซึ่งมาตรา ๓ บัญญัติไว้ว่า “ให้ยกฐานะศาลแขวงมีนบุรีเป็นศาลจังหวัดฯ” และได้เปิดทำการเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในปีพุทธศักราช ๒๔๙๕ รัฐบาลได้อนุมัติให้กระทรวงยุติธรรมตั้งงบประมาณสร้างอาคารศาล เป็น ตึก คอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น แบบมาตรฐาน เป็นศาลขนาด ๒ บัลลังก์ ก่อสร้างเสร็จ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๙๕ มีนายแก้ว เขมจารี เป็นหัวหน้าศาล

อาคารศาลจังหวัดมีนบุรีตั้งอยู่ใน

หมู่ที่ ๙ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี บริเวณดังกล่าวเป็นศูนย์ราชการของเขตมีนบุรี โดยอยู่ติดกับที่ทำการเขตมีนบุรี และสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครสาขามีนบุรี นอกจากนี้บริเวณใกล้เคียงยังเป็นที่ตั้งของเรือนจำพิเศษมีนบุรี และสถานีตำรวจนครบาลมีนบุรี

ต่อมามีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในเขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง ประชากรได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ปริมาณคดีสูงขึ้น ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดมีนบุรี พุทธศักราช ๒๕๓๔ ให้เพิ่มเขตอำนาจศาล โดยให้ศาลจังหวัดมีนบุรี ซึ่งมีเขตอำนาจตลอดท้องที่เขตมีนบุรี เขตหนองจอก และเขตลาดกระบัง ในกรุงเทพมหานคร มีเขตอำนาจในแขวงท่าแร้ง แขวงสายไหม แขวงออเงิน เขตบางเขน แขวงคันนายาว แขวงสะพานสูง เขตบึงกุ่ม และแขวง

จระเข้บัว เขตลาดพร้าว ในเขตกรุงเทพมหานครด้วย จึงเป็นเหตุให้อาคารของศาลจังหวัดมีนบุรี เดิมซึ่งได้ก่อสร้างมาเป็นเวลานาน มีความชำรุดทรุดโทรม และมีสภาพคับแคบ ไม่สามารถรองรับปริมาณคดีที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้กระทรวงยุติธรรมในขณะนั้นยังมีโครงการจัดตั้งศาลแพ่งกรุงเทพเหนือ และศาลอาญากรุงเทพเหนือ เพื่อเปิดทำการบริการประชาชน แทนศาลจังหวัดมีนบุรี จึงได้ขอจัดตั้งงบประมาณเพื่อสร้างอาคารศาลจังหวัดมีนบุรีหลังใหม่ไว้รองรับศาลที่จะเกิดขึ้นทั้ง ๒ ศาล ต่อมาได้รับอนุมัติงบประมาณ

จากทางราชการ ก่อสร้างอาคารศาลขนาด ๑๑ ชั้น ๖๐ บัลลังก์ และได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารจอดรถสูง ๖ ชั้น อยู่ด้านหลังอาคารศาล

การก่อสร้างอาคารศาลจังหวัดมีนบุรีและอาคารจอดรถ จำเป็นต้องสร้างบนเนื้อที่ดิน

เดิมซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ จึงต้องรื้ออาคารศาลเดิมออก ขณะก่อสร้าง ศาลได้ย้ายไปเช่าเปิดทำการชั่วคราวที่อาคารศูนย์การค้า จัสโก้มีนบุรี

ศาลจังหวัดมีนบุรี ได้เริ่มก่อสร้างประมาณปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ในช่วงนั้นมีนายพินิจ สุเสารัจ เป็นหัวหน้าศาล นายพินิจได้พยายามควบคุมและเร่งรัดการก่อสร้างแต่ช่วงหนึ่งได้เกิดปัญหาผู้รับเหมา ก่อสร้างศาลละทิ้งงาน ซึ่งนายพินิจก็ได้เข้ามาแก้ปัญหาจนสำเร็จลุล่วงและสามารถก่อสร้างศาลและอาคารที่จอดรถแล้วเสร็จ โดยใช้เวลาก่อสร้างประมาณ ๔ ปี จึงแล้วเสร็จ และศาลได้ย้ายจากอาคารเช่ามาเปิดทำการที่อาคารหลังใหม่ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ในปัจจุบัน ศาลจังหวัดมีนบุรีมีผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ๑ คน ผู้พิพากษาอาวุโส ๕ คน และผู้พิพากษาอีก ๓๐ คน ทำการพิจารณาพิพากษาทั้ง

คดีแพ่งและคดีอาญา รวมทั้งคดีที่อยู่ในอำนาจของ ศาลแขวง ในแต่ละปีมีคดีเกิดขึ้นประมาณ ๑๕,๐๐๐ – ๑๖,๐๐๐ คดี เขตอำนาจศาลรับผิดชอบคดีที่เกิดขึ้นใน เขตมินบุรี เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน แขวงสายไหม แขวงออเงิน เขตสายไหม แขวงคันนายาว เขตคันนายาว แขวงสะพานสูง เขต สะพานสูง แขวงจระเข้บัว เขตลาดพร้าว ถือว่าเป็น ศาลจังหวัดขนาดใหญ่โดยสภาพอาคารได้ถูกออกแบบ และก่อสร้างเป็น ๒ ส่วน

ถูกแบ่งออกโดยทางเดิน ขึ้นที่ ๑ คือเมื่อเข้าทาง ด้านหน้าศาล ส่วนทางด้านขวามือ จัดเป็นสำนัก คดีแพ่ง ส่วนด้านซ้ายมือ เป็นสำนักคดีอาญา การ ออกแบบดังกล่าว เพื่อ รองรับการจัดตั้งศาลแพ่ง กรุงเทพมหานคร กับศาล อาญากรุงเทพเหนือ ตามที่ผู้เขียนกล่าวไว้ แต่ต้น เมื่อศาลได้ย้าย มาทำการ ณ อาคารศาล หลังใหม่นี้แล้ว คณะ ผู้บริหารศาลระดับสูงของ สำนักงานศาลยุติธรรมยังพิจารณาการจัดตั้งศาล ใหม่ดังกล่าวไม่แล้วเสร็จ

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงปริมาณคดี จำนวนผู้พิพากษา จำนวนเจ้าหน้าที่ธุรการ รวมทั้ง อาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวย หัวหน้าศาลคนก่อน รวมทั้งผู้เขียน เล็งเห็นว่า เพื่อประโยชน์สูงสุดในการ บริหารงานคดี จึงได้จัดการเป็นการภายใน ให้แบ่ง

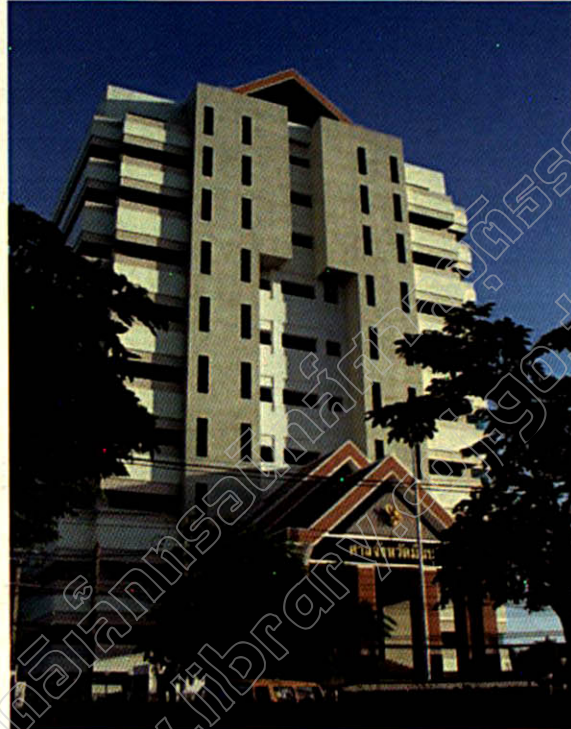
เจ้าหน้าที่ธุรการและผู้พิพากษาออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งรับผิดชอบคดีแพ่ง ส่วนหนึ่งรับผิดชอบคดี อาญา เทียบเคียงได้กับศาลแพ่งและศาลอาญา ซึ่งเป็นการแบ่งชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นฟ้องคดี จนคดี ถึงที่สุด กล่าวคือ หากเป็นคดีแพ่งก็ให้ไปยื่นฟ้องที่ สำนักคดีแพ่ง คดีอาญาให้ไปยื่นฟ้องที่สำนักคดีอาญา

ในส่วนผู้พิพากษานั้นผู้เขียนได้แบ่งโครงสร้าง ออกเป็น ๒ แผนก คือแผนกคดีแพ่ง มีผู้พิพากษา ๘

คณะ คณะละ ๒ คน และแผนกคดีอาญา มี ผู้พิพากษา ๗ คณะ คณะละ ๒ คน ส่วน ผู้พิพากษาอาวุโสจำนวน ๕ คนนั้น ให้ท่านทำ หน้าที่ไกลเกลี่ยข้อพิพาท เป็นหลัก และบางครั้งให้ เป็นองค์คณะคดีที่สำคัญ เช่น คดีที่มีทุนทรัพย์สูง คดีที่เป็นที่สนใจของ ประชาชน เป็นต้น

การแบ่ง ดังกล่าว ผู้เขียนเชื่อว่า น่าจะเป็นผลดี ต่อ ประชาชน ผู้ใช้บริการ

เพราะจะเกิดความสะดวก ไม่สับสนในการติดต่อ ทางราชการกับศาล ในส่วนเจ้าหน้าที่ธุรการ ก็มี ความชำนาญเฉพาะทาง สามารถบริการประชาชน ได้รวดเร็วและถูกต้อง และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ทางราชการ และการจัดโครงสร้างดังกล่าวไว้ก็เพื่อ รองรับขยายศาลในอนาคตอีกด้วย

เมืองมื่น ถิ่นทอง

มื่นบุรีเดิมเป็นจังหวัดหนึ่งขึ้นกับมณฑลกรุงเทพ “เมืองมื่นบุรี” หมายถึง “เมืองปลา” เพื่อให้สอดคล้องกับ “เมืองธัญญบุรีที่เป็นเมืองข้าว” จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ จึงยุบรวมเข้ากับจังหวัดพระนคร มีฐานะเป็นอำเภอหนึ่ง จน พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้เปลี่ยนเป็น “เขตมื่นบุรี” เป็นเขตปกครองหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อดีตจนถึงทุกวันนี้ มื่นบุรี ยังคงความเป็นพื้นที่สีเขียว มีการทำไร่ทำนา ทำสวน พื้นที่ยังมีคลองเป็นหัวใจ ในการเกษตรกรรม และเส้นทางคมนาคมเช่น คลองแสนแสบ และคลองสามวา สภาพสองฝั่งคลองวิถีชีวิตยังคงเป็นชนบท มีต้นไม้ ร่มรื่น สวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็น ประชาชนทั้งไทยพุทธและมุสลิมอยู่ร่วมกันอย่างเรียบง่าย สงบสุข

พระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอม เกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ก่อสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์ในการเฉลิมฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปี เมืองมื่นบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ อันเป็นการน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านที่ทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตั้งเมืองมื่นบุรี ซึ่งหมายถึง “เมืองปลา” เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ร.ศ. ๑๒๑ หรือ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔

รูปแบบการก่อสร้างที่ปรากฏอยู่ ณ สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ นี้ เป็นพระบรมราชานุสาวรีย์แห่งแรกและแห่งเดียวที่ทรงฉลองพระองค์ชุดเสด็จประพาสต้นทางชลมารค เพื่อน้อมรำลึกถึงเมืองครั้งพระองค์ท่านเสด็จประพาสเมืองมื่นบุรี เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ร.ศ. ๑๒๖ หรือ พ.ศ. ๒๔๕๐ ขนาดของพระองค์ท่านสูง ๒ เมตร พระอริยาบถทรงยืน พระหัตถ์ขวาทรงธารพระกร ทรงพระมาลา ในพระอริยาบถแบบสบาย ฐานบุหินแกรนิตสีดำสลักอักษรทองเกี่ยวกับพระราชประวัติ และการเสด็จประพาสต้นเมืองมื่นบุรี ตลอดจนพระอัจฉริยภาพทางกวีนิพนธ์ โดยกรมศิลปากรได้ดำเนินการขอพระบรมพระราชนุญาต และกำกับดูแลการก่อสร้างทุกขั้นตอน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงกดปุ่มไฟฟ้าเปิดแพรคลุมพระองค์ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ เวลา ๑๖.๐๐ น.

พระพุทธรูปประจำเมืองมินบุรี

พระพุทธรูปประจำเมืองมินบุรี สิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองมินบุรี เป็นพระปางมารวิชัย เนื้อนวโลหะ หน้าตัก ๙ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๐ เป็นที่สักการะบูชาของชาวเมืองมินบุรี ประดิษฐานอยู่ที่เรือนไม้สัก ไม่สะดวกที่ชาวเมืองมินบุรีจะสักการะบูชา จึงสร้างพระพุทธรูปจำลองจากพระประจำเมืองมินบุรี หน้าตัก ๓๙ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายกประทานนามว่า “พระพุทธรังสีสวัสดิรังสรรค์” ประดิษฐานอยู่ในซุ้มพระ สวนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ติดคลองแสนแสบ ตรงข้ามสำนักงานเขตมินบุรี

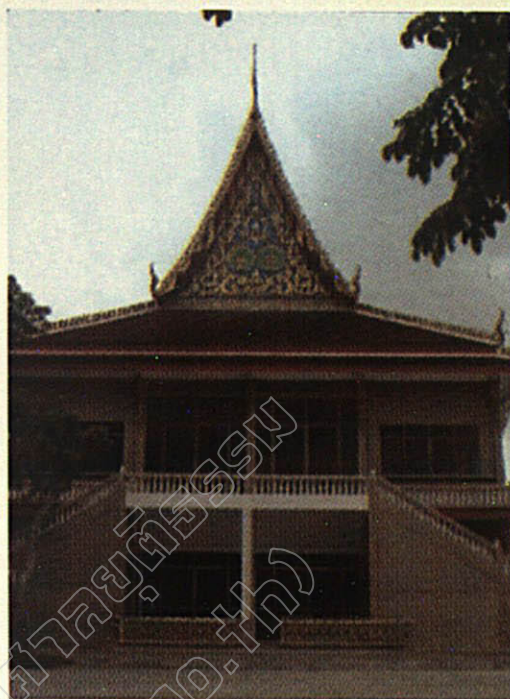
เรือนไม้สักโบราณ

อาคารสำนักงานเขตมินบุรีเดิมเป็นศาลากลางจังหวัดมินบุรีสร้าง ในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ ๕ สร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง เป็นสถาปัตยกรรมสมัยกรุงธนบุรี และรัตนโกสินทร์ตอนต้น เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปเก่าแก่ประจำเมืองมินบุรี

ถนนสีหบุรานุกิจ โทร. ๐-๒๕๔๐-๗๑๖๐

วัดใหม่ลำนกแขวก

ชาวบ้านนิยมเรียกว่า “วัดลำนกแขวก” สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๐ ที่ตั้งวัดเดิม เป็นที่ลุ่ม เมื่อฝนตกจะมีน้ำ ซึ่งเป็นทางยาว มีต้นไม้มากจึงมีนกแขวกไปอาศัยอยู่เดิมมีเพียงโบสถ์ปลูกในลักษณะโรงสังกะสี จึงได้มีการสร้างโรงพระอุโบสถ และได้อัญเชิญหลวงพ่อโตซึ่งขุดพบจากวัดร้างในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งแกะสลักด้วยหินทั้งองค์ ปางสมาธิ เลียนแบบสุโขทัย เป็นพระประธาน พระอุโบสถมีความแตกต่างจากวัดอื่นๆ เนื่องจากมีเสมาติดกับตัวพระอุโบสถ

ปัจจุบันมีศาลาการเปรียญหลังใหญ่ราคา ๑๕ ล้านบาท มีอักษรพระนามาภิไธย สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ประดับอยู่ที่หน้าบัน ศาลาหลังนี้มีพระพุทธรูปสี่องค์จำลองเป็นพระประธาน จัดสร้างเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ทั้ง ๒ พระองค์เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงยกช่อฟ้าศาลาการเปรียญ และบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ในพระเศียรพระพุทธรูปสี่องค์จำลอง

ถนนสุวินทวงศ์ โทร. ๐-๒๕๔๓-๑๙๖๘

ศูนย์บริหารกิจการ ศาสนาอิสลามแห่งชาติ เฉลิมพระเกียรติ

ศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติ
เฉลิมพระเกียรติ ประกอบด้วยสำนักจุฬาราชมนตรี
สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย
และสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำ
กรุงเทพมหานคร

ตั้งอยู่เลขที่ ๔๕ หมู่ ๓ ถนนคลองแก้ว แขวง
คลองสิบ เขตหนองจอก กรุงเทพฯ ๑๐๕๓๐

โทร. ๐-๒๙๔๙-๔๒๗๘

สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบังเป็นมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ให้การศึกษาค้นคว้าวิจัย การพัฒนาด้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อความเจริญก้าวหน้า
ทางอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศเป็น
สถาบันที่มีชื่อเสียงในด้านวิชาการวิศวกรรมศาสตร์

วัดนักบุญเทเรซา

ตั้งอยู่ที่ ๖๓-๖๔ หมู่ ๔ ถนนสังฆสันติสุข แขวง
กระทุ่มราย เขตหนองจอก กรุงเทพฯ ๑๐๕๓๐

โทรศัพท์ : ๐-๒๙๘๘-๙๗๕๔-๕

โทรสาร : ๐-๒๙๘๘-๓๕๒๕

คลองแสนแสบ

ล่องเรือชมวิถีชีวิตริมคลองทั้งสองฟากฝั่งที่อยู่
อย่างปรองดองสมานฉันท์ทั้ง ๓ ศาสนา ประกอบด้วย
ศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์
ท่ามกลางธรรมชาติที่งดงาม น้ำใสสะอาด ชม
ศิลปกรรมตามศาสนสถานมัสยิด ๑๒ แห่ง วัด ๒ วัด
และ ๑ โบสถ์คริสต์

นับแต่อดีตพระมหากษัตริย์ไทยทรงให้ความสำคัญกับคลองเป็นอย่างมาก ลำคลองทุกสายทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่ขุดลอกขึ้นมานั้นนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการเมือง การทหาร ใช้เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการป้องกันข้าศึกโจมตี ใช้เป็นเส้นทางขนส่งเสบียง ลำเลียงอาวุธ ใช้เป็นเส้นทางคมนาคม ยังผลให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองทางด้านเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ดังนั้นคลองแต่ละสายจึงมีความสำคัญผูกพันแนบแน่นกับวิถีชีวิตของคนไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๐๘ (ศักราช ๑๑๔๙) เดือนยี่ ขึ้น ๔ ค่ำ ปีระกา นพศก พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในรัชกาลที่ ๓ โปรดให้พระยาศรีพิพัฒน์รณโกษาธิบดี เป็นแม่กองจ้างคนจีน ลาว เขมร เขก มาขุดคลองจากบ้านหัวหมาก แขวงกรุงเทพฯ ไปจนถึงฉะเชิงเทรา มีความยาว ๑,๓๓๗ เส้น ๑๐ วา ๒ ศอก กว้าง ๖ ศอก ลึก ๔ ศอก ค่าจ้างขุดยาวเส้นละ ๗๐ บาท ใช้เวลา ๓ ปี ส่วนคลองตั้งแต่หัวหมากผ่านสะพานมาจนถึงสี่แยกมหานาค ขุดภายหลังรัชกาลที่ ๓ หรือต้นรัชกาลที่ ๔ เรียกว่า “คลองแสนแสบ” สาเหตุที่ได้ชื่อนี้เนื่องจากลำคลองสายนี้ผ่านที่ลุ่มบริเวณจุดใดจุดหนึ่งระหว่างคลองตันถึงบางกะปิ บริเวณนี้ยังชุมมากใครโดนยุงกัดก็ต้องเกาจนแสบไปทั้งตัว ดังนั้นจึงเรียกคลองนี้ว่า “แ ส น แ ส บ” นั่นเอง

ตลาดนัดเมืองมื่น (จตุจักร 2)

แหล่งรวมสินค้าราคาถูกด้านตะวันออกของกรุงเทพฯ วันพฤหัสบดี และ วันศุกร์เป็นตลาดนัดต้นไม้และปลาสวยงามนานาชนิด วันเสาร์และวันอาทิตย์จำหน่ายเสื้อผ้า, เครื่องประดับ, ของตกแต่งบ้าน, ของที่ระลึก, สินค้าหัตถกรรมของเก่า ที่ควรค่าสำหรับนักสะสม อาหารคาว หวาน และสินค้าอื่นๆ อีกมากมาย

ถนนสุวินทวงศ์ ใกล้วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี

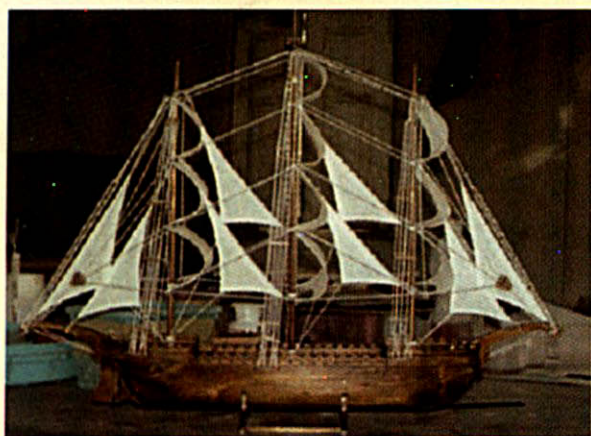
โทร. ๐-๒๕๑๘-๒๐๖๒-๔

ไก่ไทยพันธุ์พื้นเมือง

ในอดีตคนไทยเลี้ยงไก่เอาไว้เพื่อบริโภค หากไก่ตัวไหนอยู่ในสายพันธุ์ที่แข็งแรงก็คัดเอาไปดูแลเป็นพิเศษ เพื่อฝึกเป็นไก่ชนซึ่งเป็นกีฬาและการพนันชนิดหนึ่งที่นิยมกันแทบทุกท้องถิ่น และเป็นการคัดพ่อพันธุ์ไปในตัวไก่ชนไทยจึงมีที่มาจากสายพันธุ์ไก่พื้นเมือง ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษ คือ มีเนื้อมาก รสหวาน แข็งแรงและอดทนมีความต้านทานโรคสูง รูปร่างสง่างาม ออกเซด มีความเป็นนักสู้และนักป้องกันตัว การพัฒนาสายพันธุ์ให้คงอยู่ต่อไป อาศัยพันธุกรรมเป็นหลักเพื่อให้ได้ไก่รุ่นลูกที่ดี สิ่งเหล่านั้นนับเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่น และเป็นการเพิ่มมูลค่าได้อีกหลายเท่าตัว ฟาร์มไก่ชนที่ใหญ่ที่สุดในเขตหนองจอก คือ ฟาร์มไก่ชนก้านนิเวียร ถ.เชื่อมสัมพันธ์ แขวงหนองจอก เขตหนองจอก

เรือจำลอง

เรือจำลอง หัตถกรรมในครัวเรือน ของคุณ
อิสมาแอลฯ แห่งชุมชนอับดุลรอมานผู้นำประสบการณ์
จากการผลิต โมเดลอาคารมาประยุกต์สู่การผลิต
เรือจำลองในรูปแบบของตนเอง ตลาดค้าส่งอยู่ทาง
ภาคใต้

๓๔/๒ หมู่ ๔ ถนนสุวินทวงศ์

โทร. ๐-๒๕๑๔-๕๑๑๖

อยู่เรือจิว หรือพิพิธภัณฑ์เรือจิว

ด้วยฝีมือการผลิตที่ประณีตสวยงาม ของ
ครอบครัววิบูลย์กิจธนกร ภายใต้แนวความคิด
“กว้างแค่นี้ ยาวแค่นี้ ย้อนอดีตสู่วันวานออก”
มาเป็นผลิตภัณฑ์เรือไทยโบราณ เรือกลไฟ เรือสำเภา
เรือใบมดขนาดจิว และอื่นๆอีกมากมาย

๒/๑๗/๓-๗ หมู่บ้านบัวขาว ซอย ๒๒

โทร. ๐-๒๕๑๗-๒๐๘๐, ๐-๒๕๑๗-๕๘๕๖

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์
๒๕๓๕

